

Parasha: Ki Tisa

People are not Numbers

Readings

- Ki Tisa (כי תשא | When you take)
- Torah: Exodus 30:11-34:35
- Haftarah: 1 Kings 18:1-39
- Gospel: Matthew 9:35-11:1

Thought for the Week:

"Now David's heart troubled him after he had numbered the people. So David said to the LORD, 'I have sinned greatly in what I have done.'" If we want to see the world with God's eyes, we need to learn to see people as individuals. Each one is precious; each one possesses a unique soul of inestimable value.

Commentary:

This is what everyone who is numbered shall give: half a shekel according to the shekel of the sanctuary (the shekel is twenty gerahs), half a shekel as a contribution to the LORD. (Exodus 30:13)

The Torah prescribes a special way of taking a census of Israel. When taking a census, the people of Israel were to each contribute a half-shekel coin. Then the census taker could tally the number of coins to arrive at the sum total of the people. The coins provide a way to avoid numbering people off. God does not allow His people to be counted by means of assigning a number. Why? Unfortunately, the Bible does not explain it to us. For whatever reason, numbering off the people of Israel is considered a sin. Rashi suggests that numbers are more susceptible to misfortune, as happened in the days of King David. King David took a census of his fighting men, but after the numbering was completed, he was conscience stricken:

Now David's heart troubled him after he had numbered the people. So David said to the LORD, "I have sinned greatly in what I have done. But now, O LORD, please take away the iniquity of Your servant, for I have acted very foolishly." (2 Samuel 24:10)

As a punishment for David's sin of counting the people, a plague fell upon Israel.

Sidra : Ki Tisa

Mensen zijn geen nummers

Lezingen

- Ki Tisa (כי תשא | Wanneer u opneemt)
- Tora: Exodus 30:11-34:35
- Haftarah: 1 Koningen 18:1-39
- Evangelie: Matteüs 9:35-11:1

Gedachte voor de week:

"Nu bonsde Davids hart in hem, nadat hij het volk geteld had. En David zei tot de HEERE : 'Ik heb zwaar gezondigd in wat ik gedaan heb.'" Als we de wereld met de ogen van God willen zien, moeten we leren om mensen als individuen te zien. Iedereen is kostbaar; ieder bezit een unieke ziel van onschatbare waarde.

Commentaar:

Dit is wat iedereen die geteld is, zal geven: een halve sjekel volgens de sjekel van het heiligdom (de sjekel is twintig gera), een halve sjekel als bijdrage aan de HEER. (Exodus 30:13)

De Tora schrijft een speciale manier voor om Israël te tellen. Bij het tellen moest elkeen van het volk van Israël een halve sjekel munt bijdragen. Dan kon de opnemer van de volkstelling volgens het aantal munten op de totale som van mensen uitkomen. De munten bieden een manier om te voorkomen dat mensen niet meegeteld worden. God staat niet toe dat Zijn volk worden geteld door middel van het toekennen van een nummer. Waarom? Helaas legt de Bijbel dat niet uit aan ons. Om wat voor reden ook wordt de telling van het volk van Israël als een zonde beschouwd. Rashi suggereert dat de aantallen vatbaarder zijn voor tegenslag, zoals gebeurde in de dagen van koning David. Koning David deed een volkstelling van strijdkrachten, maar toen de telling voltooid was, werd zijn geweten getroffen:

Nu bonsde Davids hart in hem, nadat hij het volk geteld had. En David zei tegen de Heer: "Ik heb zwaar gezondigd in wat ik gedaan heb. Maar nu, o HEERE, neem toch de misdaad Uw knecht weg, want ik heb zeer dwaas gehandeld." (2 Samuël 24:10)

Als straf voor de zonde van Davids tellen van het volk, kwam er een plaag over Israël.

The prohibition on counting people seems inexplicable, but perhaps God wants to teach us that people are not numbers. When people are numbered, their individual merit is lost. Anyone who has ever dealt with government bureaucracy has felt the dehumanizing effect of being treated as simply a number. In the camps of Nazi Germany, the Nazis branded identification numbers into the flesh of their victims.

God told Abraham that his seed would be uncountable as the stars. This promise was understood to mean that the people of Israel should not be counted. For that reason, even David did not dare count all the Israelites. Yet God "counts the number of the stars; He gives names to all of them" (Psalm 147:4). With God, each star is a unique individual with its own name. How much more so is that the case with His people.

If we want to see the world with God's eyes, we need to learn to see people as individuals. Each one is precious; each one possesses a unique soul of inestimable value.

After the half-shekels were collected and counted, they were used for the service of the Tabernacle. The priesthood used the money to buy the daily sacrifices. That way every person in Israel had a share in the sacrifices.

In the days of the apostles, the half-shekel was collected every year. Once, when it was time to collect the half-shekel, the Apostle Peter was abashed to realize that he did not have even a single coin. He went to the Master to inquire about what he should do. Yeshua told him to go to the lake, drop in a hook and catch a fish. In the mouth of the fish Peter found a coin worth a whole shekel. He used it to pay for his half-shekel and the Master's.

Het verbod op het tellen van mensen lijkt onverklaarbaar, maar misschien wil God ons leren dat mensen geen nummers zijn. Als mensen worden genummerd, gaat hun individuele verdienste verloren. Iedereen die ooit met overheidsbureaucratie heeft te maken gehad, heeft het mensonterende gevolg gevoeld van te worden behandeld als een nummer. In de kampen van Nazi-Duitsland, brandmerkten de nazi's identificatienummers in het vlees van hun slachtoffers.

God zei tegen Abraham dat zijn zaad ontelbaar als de sterren zou zijn. Deze belofte werd begrepen als dat het volk van Israël niet geteld mag worden. Om die reden heeft ook David niet alle Israëlieten durven tellen. Maar God "telt het aantal sterren; Hij geeft namen aan alle" (Psalm 147:4). Bij God is elke ster een uniek individu met zijn eigen naam. Hoeveel te meer is dat het geval met Zijn volk.

Als we de wereld willen zien met de ogen van God, moeten we leren om mensen als individuen te zien. Iedereen is kostbaar; iedereen bezit een unieke ziel van onschatbare waarde.

Nadat de halve sjekels werden verzameld en geteld, werden ze voor de dienst van de tabernakel gebruikt. Het priesterschap gebruikte het geld om de dagelijkse offers kopen. Op die manier had iedereen in Israël een aandeel in de offers.

In de dagen van de apostelen werd de halve sjekel elk jaar ingezameld. Eens, toen de tijd aanbrak om de halve sjekel in te zamelen, werd de apostel Petrus beschaamd in het besef dat hij niet eens één munt had. Hij ging bij de Meester informeren over wat hij moest doen. Yeshua zei hem om naar het meer te gaan, er een haak in te laten vallen en een vis te vangen. In de mond van de vis vond Petrus een munt ter waarde van een hele sjekel. Hij gebruikte het muntstuk om te betalen voor zijn halve sjekel en voor die van de Meester.